

Sovy z Čarovného lesa

✧ Měsíční kaštan ✧

Catherine Coeová

bambóok

Catherine Coeová

Sovy z Čarovného lesa

Měsíční kaštan

Přeloženo z anglického originálu **The Owls of Blossom Wood #1: A Magical Beginning** vydaného nakladatelstvím Scholastic Limited v roce 2015.

Originally published and licensed by Scholastic Children's Books, a division of Scholastic Limited. All rights reserved.

Text © Catherine Coe Ltd, 2015

Cover © Andrew Farley, 2015

Inside Illustrations © Renée Kurilla, 2015

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

obchod@grada.cz, www.grada.cz

tel.: +420 234 264 401

jako svou 8009. publikaci

Překlad Eva Kadlecová

Jazyková úprava Gabriela Janů

Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová

Sazba Šimon Jimel

První vydání, Praha 2021

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2021

Translation © Eva Kadlecová, 2021

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-4202-6 (pdf)

ISBN 978-80-271-1286-9 (print)

Sovy z Čarovného lesa

✧ Měsíční kaštan ✧

Catherine Coeová

Čarovný les

Jantarová
poušť

Urbové jezero

Jabloňový
sád

Borový les

Náprstníková
mýtina

Dunivé hory

Jezevčí
vodopády

Divoká řeka

Měsíční kaštan

Dubový
kruh

Velká houština

Katelyn Hope Henryové.
Nikdy nezapomenu xxx

Kapitola 1

Úžasný objev

Katka kroužila po svém pokojíčku, až jí dlouhé světlé vlasy vlály ve vzduchu. Právě předváděla svým dvěma nejlepším kamarádkám nový baletní tanec, který se tento týden naučila.

Eva a Alex seděly na Katčině posteli, a když Katka zakončila představení pukrletem, nadšeně jí zatleskaly. Eviny

smaragdově zelené oči se vrátily ke skicáku, kde měla rozpracovaný obrázek králíčka, jak si pochutnává na banánu.

Alex nakoukla Evě přes rameno. Králík byl jako živý – vypadal, jako by měl každou chvíli vyskočit z papíru. „Kreslíš vážně fantasticky,“ pochválila ji. „Kéž bych to taky

tak uměla! Akorát... králíci nejedí banány,
víš o tom?“

„Vážně? Jejda.“ Eva se obrátila na Katku,
která byla momentálně hlavou dolů, protože
dělala stojku opřená o dveře pokojíčku.

„Můžu si půjčit gumu?“

Katka vrátila dlouhé nohy zpátky na zem.

„Jestli ji najdu...“ Zarazila se v půli věty a položila ucho na dveře. „To je Adam,“ naznačila potichu pusou.

Dívky strnuly a zaposlouchaly se. *BUCH, BUCH, BUCH*, ozvalo se ode dveří.

„Kéž by si uměl hrát sám!“ posteskla si Katka. Její mladší bráška je neustále pronásledoval.

Alex se kousla do rtu. „Neměly bychom ho pustit dovnitř?“

Katka zasténala. „Když tady nejste, hraju si s ním pořád. Pamatujete, co nám provedl minule? Zpřetrhal nám korálkové náhrdelníky, co pro nás Eva vyrobila!“

„Tak co budeme dělat?“ Eva si upravila motýlkovou sponku v hnědém mikádu. „K nám jít nemůžeme – nikdo není doma.“

Alex se podívala do země. „U nás taky ne. Promiňte.“

Tři kamarádky bydlely v poklidném městečku na venkově. Jejich rodiny spolu sousedily. Napravo od Katčina domu porostlého břechťanem stál přízemní domek z červených cihel, kde bydlela Alex. Nalevo stála zase Evina zchátralá stará chaloupka s doškovou střechou. Eva a Alex chodívaly po škole často ke Katce, protože jejich rodiče byli déle v práci. Dívky spolu kamarádily, kam až jim paměť sahala.

„No, popravdě se mi nechce trčet celý den *tady*,“ dala si Katka ruce v bok.

Alex přitiskla ucho ke dveřím. „Počkat – myslím, že Adam je pryč.“

Eva se soustředěně zamračila. „Řekla bych, že slyším z obýváku televizi.“

„Máš pravdu!“ zvolala Katka a celá se rozzářila. „Navrhuji nenápadně vyklidit pole...“ Tiše otevřela dveře a vyšla po špičkách na chodbu. Zezdola slyšela hlasitý smích z kresleného filmu.

Trojice kamarádek se tiše dokradla ke schodišti. Katka ukázala na prostřední schod: „Na ten pozor,“ naznačila tiše pusou, „vrže.“

Potichoučku sešly dolů, ale poslední Eva někde uprostřed schodiště zakopla a sjela po zadku až do přízemí. Připlácla si dlaň na pusou, aby nevydala ani hlásek, a Alex s Katkou se zase snažily potlačit záchvat smíchu. Pak trojice po špičkách proběhla chodbou, minula kuchyni s Katčíným

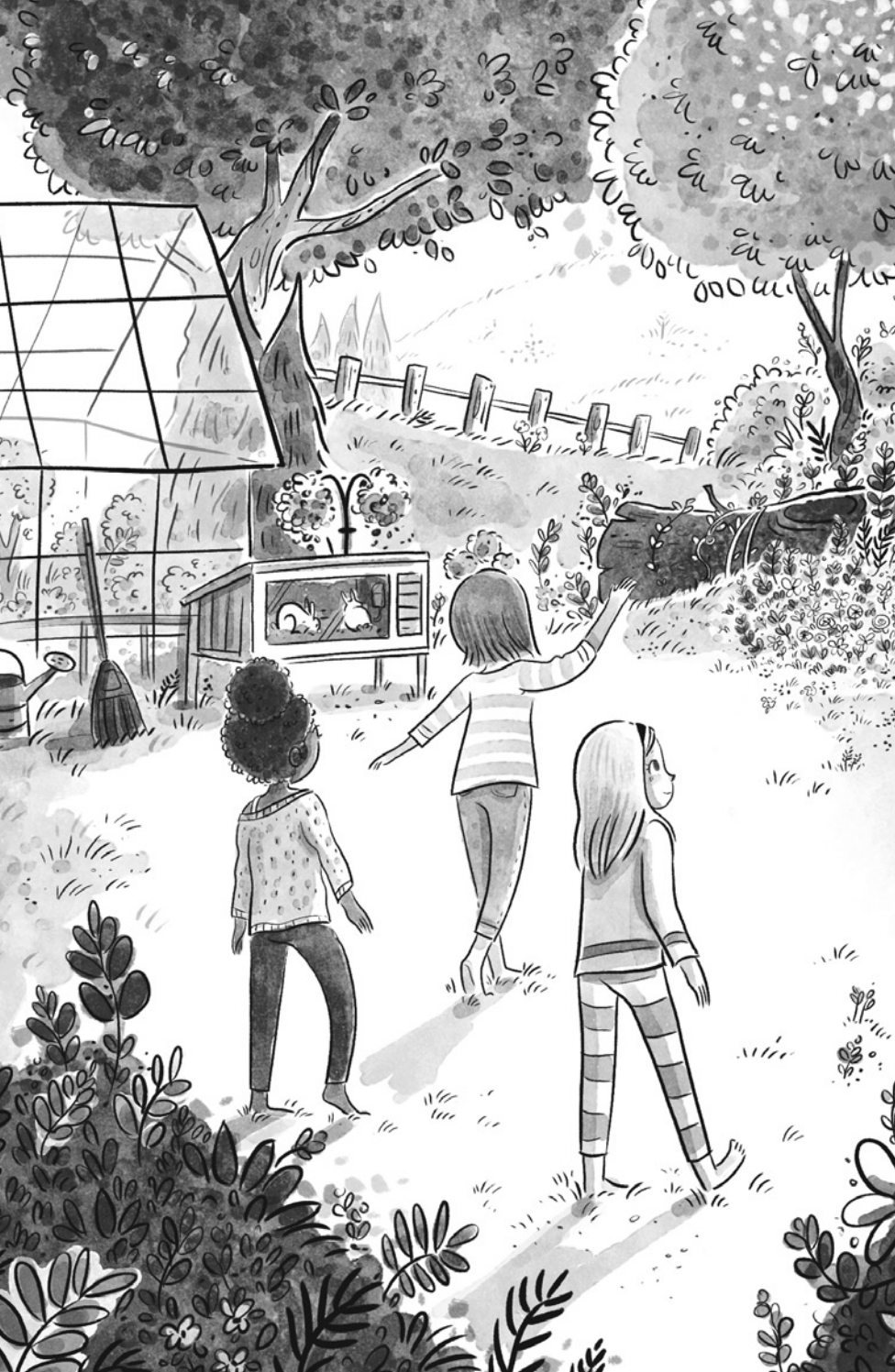
tatínkem sedícím u počítače, a už byly venku na zahradě. Trávník byl zalitý žlutým odpoledním sluncem a dívky cítily pod bosýma nohama teplá, pružná stébla trávy.

„Vlezeme si do houpací sítě?“ Eva se rozběhla mezi třešně, kam Katčina maminka uvázala houpací síť. Zastavilo ji však rázné zatahání za tričko. Katka vrtěla hlavou a ukazovala na okno obývacího pokoje. Síť visela přímo před ním! „Promiň,“ zašeptala Eva.

„A co je to tamhle?“ otočila Alex své velké hnědé oči k něčemu, co leželo až na opačném konci zahrady.

„To je starý kaštan, který se už strašně dávno zlomil,“ vysvětlila Katka. „Mamka pořád říká, že bychom se ho měli zbavit, ale zatím to nikdo neudělal.“

To už Eva poskakovala k padlému kmeni.
„To je přímo dokonalé místo – tady nás
Adam vůbec neuvidí.“

Katka vyrazila co nejrychleji za Evou, ale ani Alex nezůstávala pozadu. Katčina zahrada byla obrovská, takže cestou ke kmeni stromu proběhly pod prádelní šňůrou, kolem králíkárně, záhonu s růžemi a velkého skleníku. Strom zakrývaly trsy vysoké trávy a divokých lučních květů – krásných vlčích máků, zvonků, kopretin a fialek.

Eva se svalila na konec kmene a přejížděla dlaní po odlupující se kůře. „Jak ten strom asi může být starý?“

„Stáří stromu poznáš podle počtu letokruhů v kmeni,“ poučila ji Alex, která milovala přírodu a divoká zvířata. Dokráčela dlouhou vysokou trávou až ke konci kmene a zalapala po dechu. „Ehm?“

„Co je?“ objevila se vedle ní Katka.

„Páni – on je úplně dutý!“ Katka na nic nečekala a začala se do kmene soukat.

„Je to tu obrovské!“ Její hlas se v dutině rozléhal jako v jeskyni.

Sotva Katčiny nohy zmizely uvnitř, Eva za ní strčila hlavu. Než se začala sunout dovnitř, ohlédla se přes rameno na Alex. „Pojd' – bude to legrace!“

Alex si tím tak jistá nebyla, ale právě v tu chvíli zaslechla z druhého konce zahrady volání. Adam! Zahučela do vykotlaného kmene, aby ji chlapeček neviděl.

Uvnitř vypadal sukovitý kmen ještě větší než zvenku; byl tak velký, že se v něm dívky mohly snadno pohybovat. Katka se posadila na jeden konec se zkříženými nohama a úsměvem od ucha k uchu, Eva se skrčila uprostřed. Alex dolezla po čtyřech k nim.

„Tady budeme v bezpečí.“ Katčiny modré oči zářily v šeru jako dva drahokamy.

Eva popadla obě kamarádky za ruce.
„Tohle je tedy něco. Máme vlastní tajnou
skrýš!“

Alex se rozhlížela. Její oči pomalu
přivykaly šeru. Po straně kmene si všimla
velkého, čistě bílého ptačího pírka. Vzala ho
do ruky. „Kde se tu vzalo tohle?“

